

som regel af de sociale myndigheder også ydes hjælp til betaling af skatten af den ydede hjælp. For hver udbetaling har der derfor skullet foretages en beregning af den samlede ydede hjælp, inklusive skatten af hjælpen. Af dette samlede beløb beregnes A-skatten, der afregnes over for kildeskattedirektoratet.

Det vil betyde en stor administrativ letelse for de sociale myndigheder, såfremt det bestemmes, at de ikke i årets løb skal beregne og afregne skatten af de sociale ydelser som anført, men i stedet kan nøjes med umiddelbart efter årets udløb at foretage en samlet opgørelse for hver indkomstmottager og en samlet afregning over for kildeskattedirektoratet.

En sådan ordning vil stort set ikke berøre indkomstmottagerne, som vil få udbetalt de samme ydelser i årets løb. Den efter årets udløb beregnede og indbetalte A-skat vil på sædvanlig måde blive godskrevet indkomstmottagerne ved slutskatteopgørelsen for det pågældende indkomstår.

Den foreslåede regel går herefter ud på, at finansministeren kan bestemme, at indeholdelse af A-skat i en vis art af A-indkomst skal foretages på et andet tidspunkt end bestemt i kildeskattelovens § 46, stk. 2.

Efter ændringsforslag nr. 4 har reglen virkning fra og med indkomståret 1972, således at den påtænkte ordning vedrørende sociale ydelser vil kunne iværksættes fra den 1. januar 1972.

Til nr. 3.

Der har i praksis vist sig behov for i visse henseender at kunne anvende lidt smidigere regler om den foreløbige beskatning end fastsat i kildeskattelovens regler herom. Efter tilrettelæggelsen af automatisk forskudsregistrering fra og med indkomståret 1972, således at indkomsterne i 1970 som

regel anvendes som forskudsskattegrundlag i 1972, vil der i nogle tilfælde umiddelbart fremkomme uoverensstemmelser mellem foreløbig skat og forventet endelig skat som følge af, at reglerne om opgørelse af skattepligtig indkomst ikke er helt de samme for 1972 som for 1970. Dette gælder således med hensyn til reglerne om fradrag for pensionsbidrag, idet disse regler med virkning fra 1. januar 1972 er ændret ved pensionsbeskatningsloven af 9. juni 1971. Efter kildeskattelovens regler bør der i sådanne tilfælde foretages ændring af forskudsregistreringen; ligesom de indeholdelsespligtige ved opgørelsen af trækgrundlaget må bortse fra den (yderligere) del af pensionsbidraget, som efter 1. januar 1972 skattemæssigt ikke skal henregnes til mottageren. Det vil her være mere praktisk ikke at skulle ændre forskudsregistreringen samt at lade arbejdsgiverne opgøre trækgrundlaget på samme måde som i 1970 (og 1971). Derved undgås et betydeligt arbejde både hos skattemyndighederne og hos de indeholdelsespligtige. En sådan ordning vil i de fleste tilfælde ikke have betydning for de pågældende lønmottagere, idet det „for store“ fradrag på skattekortet vil blive opvejet af det „for store“ trækgrundlag, som opgøres af arbejdsgiveren. I enkelttilfælde, hvor dette ikke sker, vil lønmottageren kunne få foretaget foruden ændring af skattekortet.

Den foreslåede regel tilsigter at skabe hjemmel for at gennemføre den omtalte ordning. Reglen er ikke begrænset til at gælde for virkningerne af pensionsbeskatningslovens regler, idet der kan vise sig behov for på andre områder at foretage en lignende tilpasning af den foreløbige beskatning.

Efter ændringsforslag nr. 4 har reglen virkning fra og med indkomståret 1972, og den omtalte ordning vil herefter kunne gennemføres fra den 1. januar 1972.

Ove Hansen,
formand.

Jørgen Peder Hansen.

Lysholt Hansen.

Thomas Have.

Hjortnæs.

Hans Lund.

Erling Olsen.

Hemming Philipsen.

Lütken.

Lembourn.

Poul Schlüter.

Stetter.

Henry Christensen.

Jens Foged.

Enggaard.

Bernhard Baunsgaard.

Dahlgaard.